

Rättsfallssamlingen

Mål C-107/17

**”Aviabaltika” UAB
mot
”Ūkio bankas” AB**

(begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

”Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2002/47/EG – Verkställighet av avtal om finansiellt säkerhetsställande – Inledande av ett insolvensförfarande gentemot säkerhetstagaren – Händelse som innebär att säkerheten får tas i anspråk – Säkerheten ingår i konkursboets förmögenhetsmassa – Skyldighet att i första hand betala fordringarna med hjälp av den finansiella säkerheten”

Sammanfattning – Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 25 juli 2018

1. *Tillnärmning av lagstiftning – Avtal om finansiellt säkerhetsställande – Direktiv 2002/47 – Verkställighet av avtal om finansiellt säkerhetsställande – Händelse som innebär att säkerheten får tas i anspråk – Inträffar efter att ett insolvensförfarande inletts gentemot säkerhetstagaren – Skyldighet för medlemsstaterna att anta en lagstiftning som tillåter att säkerhetstagen, med hjälp av sin säkerhet, kan återkräva sin fordran som uppkommit genom att de därav omfattade finansiella förpliktelserna inte uppfyllts*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47, i dess lydelse enligt direktiv 2009/44, artikel 4.5)

2. *Tillnärmning av lagstiftning – Avtal om finansiellt säkerhetsställande – Direktiv 2002/47 – Verkställighet av avtal om finansiellt säkerhetsställande – Säkerhetstagarens skyldighet – Räckvidd – Skyldighet att i första hand utnyttja säkerheten för att få betalt för fordringar som täcks av säkerheten – Föreligger inte*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47, i dess lydelse enligt direktiv 2009/44, artikel 4.1 och 4.5)

3. *Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande – Domstolens behörighet – Gränser – Allmänna eller hypotetiska frågor – Fråga som är abstrakt och rent hypotetisk i förhållande till saken i det nationella målet – Avvisning*

(Artikel 267 FEUF)

1. Artikel 4.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/44/EG av den 6 maj 2009, ska tolkas så, att den medför en skyldighet för medlemsstaterna att anta lagstiftning som tillåter att den som innehar en säkerhet i enlighet med ett avtal om finansiell säkerhet för sin fordran som uppkommit genom att de därav omfattade finansiella förpliktelserna inte uppfyllts, kan återkräva sin fordran med hjälp av denna säkerhet, när den händelse som innebär att säkerheten får tas i anspråk inträffar efter det att ett insolvensförfarande inletts mot säkerhetstagaren.

En tolkning av artikel 4.5 i direktivet som innebär att avtal om finansiellt säkerhetsställande skulle bli verkningslösa om ett insolvensförfarande inletts mot säkerhetstagaren, varvid denne hindras från att få sin fordran betald med hjälp av denna säkerhet och säkerhetsställaren i praktiken tvingas att till säkerhetstagaren betala det belopp som säkerheten omfattas av två gånger, skulle emellertid stå i strid med både ordalydelsen i denna artikel och de mål som eftersträvas i direktiv 2002/47. En sådan tolkning skulle nämligen i stor utsträckning beröva sådana avtal deras verkningar och kan i vissa fall ge upphov till finansiella svårigheter för säkerhetsställaren. Detta strider mot målet att begränsa följdverkningarna av att någon av parterna i avtalet går i konkurs.

Såsom generaladvokaten angett i punkterna 59 och 60 i sitt förslag till avgörande preciserar artikel 4.5 i direktiv 2002/47 inte hur det ska säkerställas att en finansiell säkerhet får ändamålsenlig verkan även om ett insolvensförfarande inletts, varför det ankommer på medlemsstaterna att föreskriva lämpliga åtgärder för att säkerställa en sådan ändamålsenlig verkan. En lämplig åtgärd kan vara att föreskriva att den finansiella säkerheten inte ingår i säkerhetsställarens förmögenhetsmassa.

(se punkterna 28–30 samt punkt 1 i domslutet)

2. Artikel 4.1 och 4.5 i direktiv 2002/47, i dess lydelse enligt direktiv 2009/44, ska tolkas så, att om någon har en fordran som uppkommit genom att de finansiella förpliktelserna enligt ett avtal om finansiell säkerhet inte har uppfyllts, är denne inte skyldig att i första hand utnyttja denna säkerhet för att få betalning för sin fordran.

(se punkt 38 och punkt 2 i domslutet)

3. Se domen.

(se punkt 40)